

Op het glibberige pad der problematiek ^{27.55} 196

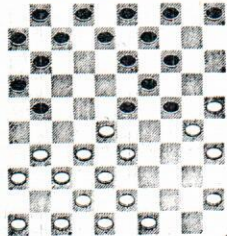
EEN onontbeerlijk document voor iedere dammer is het notatiebiljet. Hierop tekent de speler zijn zetten aan. Belangrijk is echter dat de partij aan de hand van de notatie te allen tijde nagespeeld kan worden. Dit zal in de meeste gevallen geschieden door de speler die bij de partij betrokken is. Doch ook derden kunnen zich voor een partij gaan interesseren. Er zal dan op de duur een analyse ontstaan welke in de meeste gevallen betrekking heeft op sterke en zwakke zetten maar ook in het bijzonder op andere mogelijkheden welke zich in de partij hadden kunnen voordoen.

Een partij welke overigens niet veel te betekenen had, verborg niettemin een fraai fragment.

Wit 17 schijven op: 25, 28, 30 t.m. 33, 35 t.m. 38, 42, 43, 45 t.m. 49.

Zwart 17 schijven op: 1 t.m. 9, 11, 13, 14, 16, 19, 21, 23 en 24

(Zie diagram 1)

Vanuit de diagramstand zette wit voort met 1. 49—44. Zwart, in de overtuiging zijnde dat direct 44—40 zou volgen, liet 1. 7—12 volgen met iets beter spel. Wegens positionele redenen liet hij de volgende mogelijkheid achterwege (in plaats van 1. 7—12). 1. 4—10; 2. 45—40?; 14—20!; 3. 25×14; 9×20 speculeert op 4. 30—25? waarna zwart heel mooi zou kunnen winnen door 4. 21—27!! 5. 25×14 (A.B.); 16—21; 6. 31×22; 13—18; 7. 22×13; 21—27; 8. 32×21; 23×41; 9. 46×37; 11—16; 10. 14×23 en 8×50!!

(A) 31×22; 16—21; 25×14; 13—18; 22×13; 21—27 enz. als in de hoofdvariant.

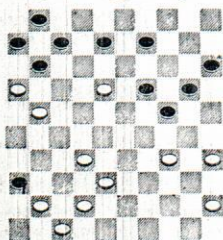
(B) 32×21; 23×41; 25×23; 16×27; 46×37; 10—14; 31×22; 13—18 en 8×50 waarna wit op zeer duidelijke wijze gewonnen staat.

Wellicht de jongste debutant die zich op het glibberige pad van de problematiek beweegt is de 12-jarige Leen de Rooy te Amsterdam. Een tweetal van zijn producten laat ik hierna volgen.

Wit 11 schijven op: 16, 18, 21, 32, 34, 35, 38, 41, 42, 45 en 47.

Zwart 11 schijven op: 1, 6 t.m. 9, 11, 15, 19, 20, 24 en 36.

(Zie diagram II)

Leen de Rooy

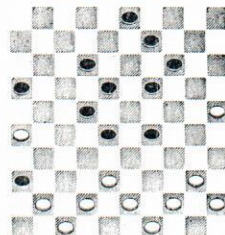
Wit wint fraai door: 1. 18—13; 2. 21—17; 3. 32—28; 4. 38×29; 5. 42—38; 6. 47×38; 7. 6—11!; 8. 11×24 en 9. 45×12. Voor een knaap van 12 jaar een keurige prestatie.

Diagram III geeft een normale partijstand weer waarin wit zijn tegenstander tot een fraaie zet verlokt.

Wit 11 schijven op: 25, 26, 38, 40 t.m. 45, 47 en 49.

Zwart 11 schijven op: 3, 9, 12, 14, 16, 18, 19, 22, 28, 29 en 36.

(Zie diagram III)

Leen de Rooy

Als lokzet speelt wit: 1. 42—37 hopen op 28—33? om daarna zijn slag te kunnen slaan door 2. 37—32; 3. 47×38; 3. 43—39; 4. 39×8; 5. 26—21; 6. 49—43; 7. 25—20; 8. 40—35; 9. 45×3!! Een verraderlijke slagzet welke zeker niet voor de hand ligt.

H. SMIT.

DAF 357

